

متن پرسش

سلام علیکم: استاد خواستم بپرسم چیکار کنیم که بر توبه خود بمونیم؟ به حتم مشکل خیلی از جوان های ما و از جمله خود من اینه که بر توبه خود استواز نیستیم و هر بار که توبه می کنیم باز توبه رو می شکنیم. دلیل اصلی هم اینه که اشتباهاتی که در گذشته انجام داده ایم و فکر اونها خیلی وسوسه کننده است لذا هر بار به دام می افتیم. لطفا راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور که می دانید زندگی وقتی جهت ایمانی بگیرد این قبض و بسط رخ می نماید به طوری که نه می توانیم با نظر به اشارات فطرت از صفای روحانی حیات معنوی دل بکنیم و نه می توانیم نفس اماره را که این چنین خود را به ما نزدیک کرده است از خود جدا بنگریم. این جنگ بین این دو همچنان ادامه دارد تا آن جایی که متوجه صبر بر طاعت الهی شده و هر روز بیشتر از روز قبل نسبت به کشش های نفس اماره بی تفاوت شویم. در آن صورت است که سرش «بشر الصّابرين» به جان انسان می خورد و ندا سر می دهد: «مژده بده! مژده بده! یار پسندید مرا / سایه ی او گشتم و او، بُرد به خورشید مرا . جان دل و دیده منم، گریه ی خندیده منم / یار پسندیده منم، یار پسندید مرا . هر سحر از کاخ کرم، چون که فرو می نگرم / بانگ لک الحمد رسد، از مه و ناهید مرا . چون سر زلفش نکشم، سر ز هوای رخ او / باش که صد صبح دمد، زین شب امید مرا . پرتو بی پیره منم، جان رها کرده تنم / تا نشوم سایه ی خود، باز نبینید مرا. موفق باشید